

S'Arenal de Mallorca

S'Arenal de Mallorca
Buletí informatiu del poble
de S'Arenal, del terme de
Llucmajor, el de Marratxí i
la part rural del terme de
Ciutat de Mallorca.
Edita Associació de Veïnats
Son Sunyer
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit
IMPRIMEIX
Imprenta Atlante
DEPOSIT LEGAL
PM 473-80
Publicitat i subscripcions
Camí Canteres 132
Telefon 265005

73.100 S'ARENAL

BOLLETÍ INFORMATIU N.º 61 15 D'OCTUBRE DE 1984 PREU 50 PTES.

Morí Alfons Díaz

Aquests dies passats va morir Alfons Díaz, gerent de l'Associació d'Hotelers de S'Arenal. Morí als cinquanta anys a un hospital de Brusselles, on va esser ingressat després de tornar de Sicília, on hi havia anat per a realitzar un estudi sobre mercats del Mediterrani, a càrrec de Zontur i patrocinat per la Secretaria General de Turisme.

Ha mort un professional del turisme i un bon arener.

Nou accident a la carretera de Ca'n Pastilla

Un nou accident es produí a la carretera de Ca'n Pastilla, prop del "Cortijo-Vista Verde", quan un conductor d'un ciclomotor, un home de cinquanta-un anys, col·lionà amb un "Ford Fiesta". Es desconeixen les causes del succés.

El Forn de Ca N'Agustí de S'Arenal se cala foc

El forn de ca N'Agustí de S'Arenal se va clar foc dissabte passat de bon matí. El foc va començar dins el forn de coure pa i va passar a tot l'establiment a més de l'Hostal Vila Maruja, també propietat de n'Agustí, situat tot devora l'Hotel Ondina a la carretera Militar.

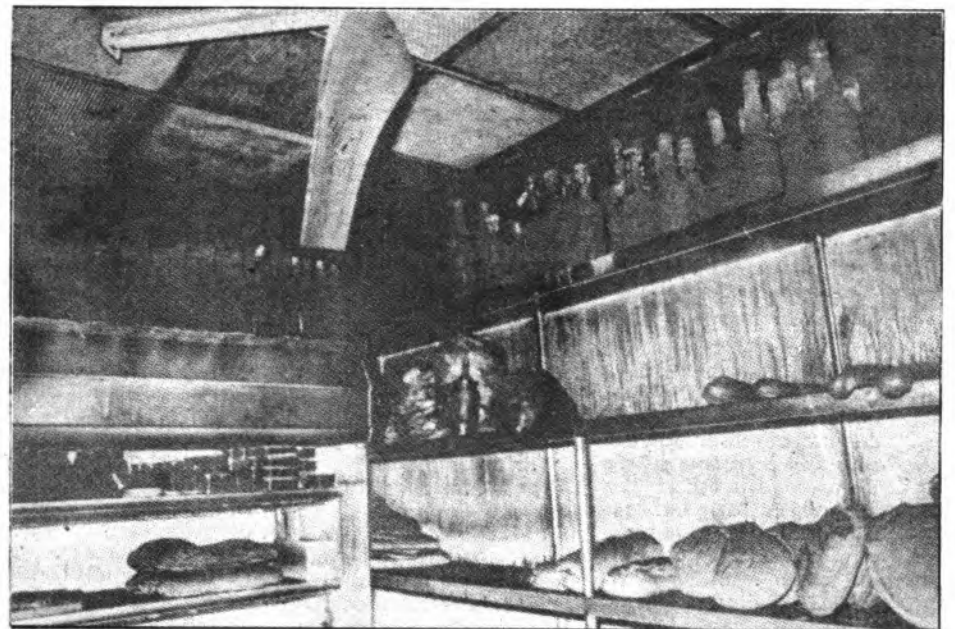
Segons la versió de N'Agustí, la causa de l'incendi podria ser la acumulació de gas dins el dipòsit dida que subministra el gas als forns.

Serien les set i quart del matí, el pa ja era cuit i la dependenta del comerç va sentir olor de cremat i ho va dir al forner que en aquell moment feia ensaimades. Quan s'acostaren al forn, se produí l'explosió i va començar el foc.

Foren avisats els bombers i l'amo del forn, els quals malgrat emprar els extintors no pogueren fer res perquè el foc ja havia pres als 100 litres de gas-oil del dipòsit dida que subministra el gas als dos forns.

UN TURISTA A PUNT D'ASFITXIAR-SE

El foc se va escampar

per tot l'edifici, la botiga i el magatzem, per un buit d'escala, la fumasa s'estengué a l'Hostal Vila Maruja, que en aquells moments només tenia 14 clients, el dia abans se'n havien anat 24. Se va procedir a fer sortir al carrer als clients i quan tots foren defora, la cambrera se n'adonà de que en quedava un a dins de l'hostal. Dos policies municipals d'aquests joves que tenim tan eficients, pujaren els tres pisos amb màscares in-

tigàs i trobaren el client a punt de morir asfixiat. El turista va explicar més tard que emprava taps per poder dormir la qual cosa li havia impedit sentir el renou i els crits.

MES DE SIS MILLONS DE PERDUES

El foc no va afectar casi l'establiment hostaler, només el fum va entrar a les tres plantes de l'Hostal.

El forn, completament destruït, amb un valor de més de sis milions de pessetes.

Aquest forn fou inaugurat ara fa 28 anys i fou el segon de S'Arenal. El primer de tots fou el Ca'n Pepet al carrer de Sant Cristòfol. N'Agustí, en havia manifestat setmanes enrera el seu desig de retirar-se, de fet, a un diari de Ciutat feia uns dies que se publicaven anuncis posant el forn a la venda.

Projecte de construcció d'un nou dic al Club Nàutic

Per a defensar millor la boca del port esportiu del Club Nàutic de S'Arenal s'ha pensat en dur endavant un projecte de prolongació del contradic, amb el qual, la boca estaria més resguardada dels embats de la mar. El projecte es troba actualment en fase d'exposició pública.

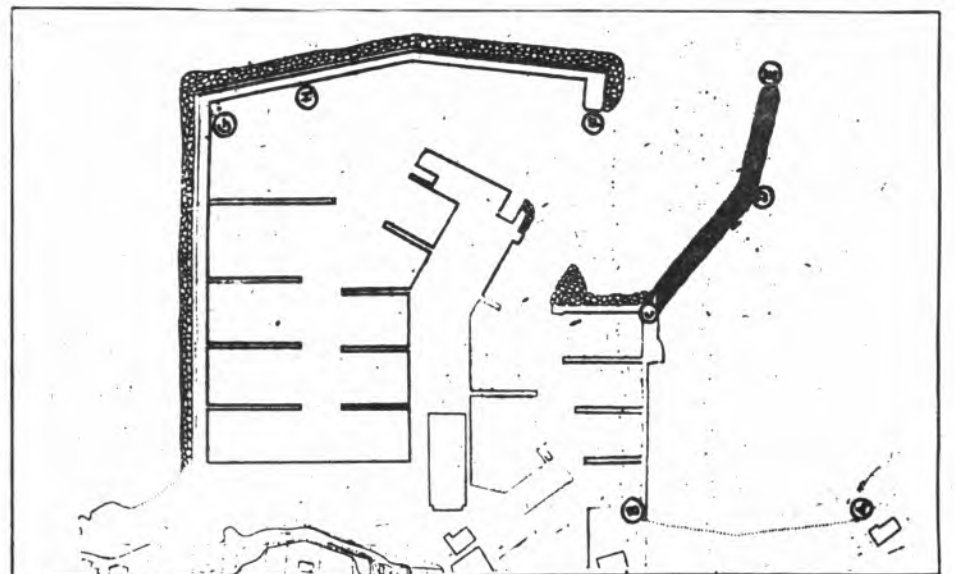
Hi ha un problema i aquest és les deposicions d'arenal que es formen en

aquests dics i a les rocalies, les quals fan que el pis d'arena sigui cada vegada més alt; degut a això, la gent cada vegada s'ha d'enfonsar més dins la mar si vol nedar.

Sembla que hi ha polèmica amb l'augment de terreny per part del Club Nàutic en detriment de la platja pública. Els més pessimistes auguren la desaparició de la platja, ja que pensen que la construcció del nou dic farà que es de-

positi arena pràcticament fins vora ell.

El que no es pot negar és que amb la construcció d'aquest dic, la platja estarà encara més tancada del que actualment està, dificultant encara més la renovació de l'aigua, ja de per sí mateixa bastant bruta. Pareix esser que hi ha molts de problemes per a la construcció d'aquest nou dic, ja veurem com s'arreglarà.

Cartes

El Pare Serra

Sr. Director:
Vull manifestar la meua condemna a la manipulació que està sofrint la nostrada i estimada figura del Pare Serra per culpa de la celebració i coincidència amb la celebració del "Dia de la Hispanidad" a Mallorca. Fra Ginebró mallorquí universal no es mereix ser víctima d'aquesta manipulació històrica. De ben segur que ell sigui allà on sigui sabrà reconèixer als qui vertaderament estimen la seva obra i als qui només cerquen fer de figurins darrera la seva figura per guanyar vots i lluirse. Quina vergonya cavallers hispànics, quina vergonya.

JAUME MIR LLOPIS

Occitània

Occitània és un país inclòs dins l'Estat francès, que ocupa trenta un departaments, la Vall d'Aran i unes valls alpi-

nes de l'Estat italià.

Té una extensió de cent noranta mil quilòmetres quadrats. La població és de dotze milions de persones. Els segles XIII-XV tenen lloc les croades vingudes del nord, amb les quals els francesos s'apoderen d'Occitània. En 1213 els exèrcits català i occità són derrotats a Muret, i aquest fet impossibilita la construcció de la federació occitano-catalana.

Actualment la situació lingüística de l'occità és prou greu. Es fan esforços per part de reduïts nuclis occitanistes. L'Escola Occitana d'Estiu, de Pena d'Agenais, n'és un. Bell paratge on hom pot aprendre la llengua, la cultura i entre altres coses la història d'aquest país. Aquesta escola es realitza la segona quinzena d'agost.

Al castell de Montsegur (un dels darrers nuclis de resistència càtara i occitana) se celebra cada 24 de juny la festa del solstici d'estiu, amb un encontre occitano-català, patrocinada pel CAOC (Cercle

d'Agermanament Occitano-Català), amb seu a Barcelona, i dirigit per l'Enric Garriga Trullols, "catedràtic de l'occitanisme a Catalunya".

La vetllada és força interessant, puix a més de la participació de grups folklòrics, al costat de la foguera i en presència del castell de Montsegur, la nit pren un aire d'encant especial i trobadoresc. Hom pensa en els dos-cents cinquanta càtars que varen morir cremats una nit d'aquelles pels voltants del 1244, i entre les flames de la gran foguera semblen veure's encara algunes expressions fantasmagòriques de dolor, que van repetint aquella famosa frase de: "D'aquí set-cents anys el llaurer reverdirà".

I el llaurer va reverdir, però amb tal mala fortuna que ràpidament es va pansir, encara que tots sabem que la flama del poble occità no s'apagarà mai.

ANTONI COLL I ORUS
(Barcelona)

I parla així:

«En quant al tema de la política de la colocació de bordillos a les serres volem que no quedi cap ciutadà ni ciutadana del nostre partit sense bordillo color de la bandera de la comunitat autònoma de la comunitat autònoma (1) de les Illes Balears i Pitufes perquè hem de potenciar ben potenciat els bordillos autonòmics perquè tots plegats perquè som un sol poble i ara ho normalitzarem tot, tot sense deixar res, i algo que me preocupa preponderantment és la llengo, amb tàpares o no, però no hem de perdre de vista l'exportació de la patata de Sa Pobla, que feim un gran esforç per endosar-les als estrangers tant a S'Arenal com en el seu país d'origen i els principals destins d'aquestes patates són Alemanya i Inglaterra que mengen «chicken and chips» i tot això gràcies a un viatge fècul amb resultats molt positius (2) a aquests països, sense oblidar, i això és molt important i ho vui remarcat, que una cunyada meua ha fet entrega d'una bandera amb una cara auto-

nòmica i una cara espanyola al cuerpo d'infanteria submarina i l'han feta madrina o mascota, ara me n'he oblidat, d'aquest cuerpo i estam molt contents i tot va molt bé i ara vénen les vacances que les passaré estudiant els clàssics de la nostra llengo damunt un tractor, que és lo que m'agrada, i anant als pobles de les Illes per les festes perquè me vegin, com a la Mare de Déu, unidad de mercado en lo universal i tots plegats perquè som un sol poble amb la imatge d'un molí del Pla de Sant Jordi». I parlà així, així de malament.

Notes:

(1) Op. cit.

(2) Observi's que tots els viatges i entrevistes entre polítics ofereixen sempre «uns resultats molt positius per a ambdues parts».

Nicolau Barceló

Potadetes

Amb paraules molt gruixades, un home, mallorquí tot ell, se'm queixava els primers dies del mes de juliol per l'obligació que tenen els escolars de Mallorca, tant d'EGB com de BUP, d'aprendre el «mallorquí». El cas és que el seu fill havia suspès el «mallorquí» en la convocatòria de juny i per això si que no hi passava. Que suspengués el que anomenen «llenguatge» (oral?, escrit?, mímic?) d'acord, les matemàtiques també, les ciències naturals bé, però el «mallorquí»... això si que no! Per aquí si que no hi passava l'home, especialment perquè ell, tan mallorquí com la seva esposa —i catalanoparlants els dos, per tant— han parlat en espanyol al seu fill tota la vida i... clar, ara ell, sense voler, són els culpables que el seu fill no conegui la llengua del poble on viu, la llengua de la seva illa, la llengua del carrer.

No sé per quins motius —ni m'importen, per altra banda— aquest home parlà sempre al seu fill en una llengua aliena a ca-seva, però evidentment no li va fer cap favor, perquè entre altres coses ara no hagués suspès aquesta assignatura, ni s'hagués empipat tant amb el pla d'estudis que es du a Mallorca i que incloïx el català com assignatura obligatòria a l'ensenyament. Mentre no conec cap aHot mallorquí catalano-parlant que no xerri, escrigui o entengui l'espanyol, es dona molt sovint el cas d'aHots nascuts a Mallorca, hispanoparlants, que ni xerren, ni entenen, ni volen saber res de la nostra llengua, tot i que li diguin català, mallorquí o sineuer.

Aquell home tan empipat, intentà donar un suport «racional» i «científic» a la seva fòbia a l'obligatorietat de l'aprenentatge del català a Mallorca i seguí parlant-me de «l'estupidesa que suposa estudiar una llengua que està en procés d'extinció», «una llengua que per altra banda sols la parlen vuit milions de persones (...) front als tres-cents milions de persones que parlen l'espanyol que, endemés, és la llengua oficial d'Espanya, i per tant més útil, més necessària, més...» etc. etc. etc. Fins i tot arribà a dir-me que «saber mallorquí no era imprescindible, perquè sortint de Mallorca ja no serveix de res».

Personalment aquestes mentalitats que es creuen que tenen clar això preocupen. Segons quines mentalitats estretes, una llengua minoritària no hauria de ser obligatòria a l'ensenyament escolar i, naturalment, no hauria de tenir el suport de les institucions polítiques públiques. M'esgarrija pensar que hi ha gent que, d'una manera o d'altra, o afavorint simplement les llengües majoritàries, no tendria cap escrúpol en fer desaparèixer la llengua d'un poble, el seu millor signe d'identitat, com una primera passa per fer desaparèixer inevitablement la consciència de poble.

Precisament tots aquests que juguen amb les estadístiques de les llengües majoritàries i minoritàries es claven en un terreny prou delicat. Perquè si bé queda ben clar que el català, el bretó, el cors o l'euskera, són llengües minoritàries respecte de l'espanyol, el francès, l'alemany o l'italià, també aquestes quatre darreres llengües són «minoritàries» respecte del rus, l'anglès o el xinès, per posar tres exemples ben clars. ¿Qui marca la línia demogràfica fins on han d'arribar les llengües minoritàries per passar a ser majoritàries i gaudir del dret a la supervivència?

N'hi ha que es queixen perquè el «mallorquí» és obligatori a l'escola... i això que sols són tres horetes!!!

Ramon Turmeda

TELEFONS UTILS A S'ARENAL

A LA PART DE CIUTAT

Ajuntament 227744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13,30 i 15,00. 227643-227644
Bombers 281250-290017
Residència de l'assegurança social 289100
Creu Roja de Ca'n Pastilla 264040
Policia Nacional 091
Policia Municipal . . . 092
Policia Municipal de S'Arenal 267654
La Porciuncula 260002
Tele-Taxi 401414

A LA PART DE LLUCMAJOR

Ajuntament 660050
Oficina de S'Arenal 264071
Bombers 660756
Policia Municipal 66176
Guardia Civil 264121
Ràdio Taxi 263080
Parròquia 263265
Aigua Potable a Domicili 261421
Associació de Veïnats 26500
Grues Sampil 264100
Servici Municipal d'aigua 262600
Sogesur 262600

Subscriu-te a S'Arenal de Mallorca

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom _____
Carrer _____
Població _____ Tel _____

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 600 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc _____ Suc. _____

Compte n.º _____ Titular _____

☐ Comptat _____ Firma _____

Ompliu aquesta targa i envieu-la al Camí Canteres, 132, S'Arenal.

Narcís Serra calla

/ EFE

OTAN, sí; TV3, no

Les dificultats de creure el PSOE Oriol Domingo - El Temps

A Catalunya tot és clar. El govern central vol que Espanya continuï a l'OTAN i que TV3 no continuï a Catalunya.

Al començament era al revés. Quan el PSOE es trobava a l'oposició i havia de guanyar vots per conquerir el palau de la Moncloa, el partit de Felipe González predicava «OTAN, d'entrada, no» i propugnava el tercer canal per al Principat. Però ara ja no és el començament, sinó la meitat de la legislatura. Ara el PSOE no és l'oposició, sinó el poder. Ara no hi ha eleccions, i González és al palau de la Moncloa. I Espanya és a l'OTAN. I TV3 és a Catalunya i hi és dignament, malgrat els intents de Cal-

viño i de qui hi ha per damunt de Calviño, perquè el tercer canal sigui una televisioneta de fira.

Lògicament, TV3 informa de l'OTAN. I, ¿què passa amb l'OTAN i amb el referèndum per, sortir-ne, tal com es comprometien electoralment els socialistes amb Felipe González al davant? ¿Què passa a Catalunya, amb tot aquest escandalós afer? Catalunya, concretament el socialisme català, és a dir, el PSC-PSOE, té dos ministres al govern de Madrid. Un d'ells, Narcís Serra, és el titular de Defensa. Serra és molt diferent del ministre d'Afers Exteriors, Fernando Morán. Comparar els dos ministres no és una provocació. Defensa i Exteriors te-

nen molt a veure amb un assumpte com el de l'OTAN. I mentre Morán xerra i xerra, Serra calla i calla. Morán xerra tant, que el president González l'ha de renyar. Serra prefeix callar. Diu que no diu res, que ell actua. Caldrà, doncs, analitzar-ne les actuacions. Una de les més recents ha estat rebre al seu despatx els caps d'estat major dels països membres de l'OTAN que formen part del Comitè Militar. El ministre els ha rebuts amb un somriure als llavis.

Qui no té el somriure als llavis en tractar aquesta qüestió és algun company del partit del ministre. Es tracta de Francesc Casares, que és diputat del PSC-PSOE al Parlament de Catalunya. Casares ha parlat de tot això en una sessió organitzada pels comunistes del PSUC. Malgrat parlar a títol individual, ha manifestat el convenciment que expressava l'opinió de la majoria de socialistes espanyols. Aclarit el seu íntim convenciment, el diputat Ca-

sares ha lamentat la posició d'ambigüitat que manté el govern espanyol. Ha afirmat que Espanya ha de treballar per la distensió des d'una posició de neutralitat. I s'ha referit al paper de les mobilitzacions populars per tal d'obligar el govern del PSOE a ser fidel a les promeses electorals.

La UGT de Catalunya també s'ha manifestat en contra de continuar en l'OTAN, i exigeix al govern que compleixi el seu programa i convoqui un referèndum per sortir de l'organització atlàntica.

Tot plegat incideix negativament en la credibilitat del PSOE, del govern central i del president Felipe González. La impressió al carrer és que el govern presidit per González no sap com sortir-se'n del carreró en què s'ha ficat.

El cas de TV3 també afecta la credibilitat del govern socialista. Les pressions governamentals davant l'administració francesa perquè TV3 no pogués transmetre en directe el partit de futbol entre el Metz i el Barcelona són un escàndol. Ningú no es creu que l'únic culpable de tots els entrebancs que troba TV3 sigui José María Calviño. ¡Pobre home! Aquest és el cap de turc. El responsable és més amunt.

Un exemple. A l'entrevista que TV3 va fer durant una hora a Felipe González, fa un parell de mesos, la Moncloa va exigir que de la gravació es suprimís la pregunta del periodista i la corresponent resposta del president sobre les dificultats que l'administració central posava constantment al lliure desenvolupament del tercer canal català. Això abans es deia atemptar contra la llibertat d'expressió. I ara també es diu així.

HAMBURGUESERIA XICAGO
Fonoll, 12 Coll d'En Rebassa

CURSOS D'HIVERN IDIOMES:

Anglès, alemany, francès, català
espanyol (per estrangers)

- * GRADUAT ESCOLAR per a adults.
- * RECUPERACIONS.
E.G.B., B.U.P., C.O.U. F.P.
- * INFORMATICA
- * Contabilitat
- * CATALA
- * MECANOGRAFIA.
- * NAUTICA: Patró de barca a tomor i a vela
Patró de litoral-capità de iot.
- * AULA D'ESTUDI DIRIGIT.
Informació i matrícula.
De dilluns a divendres.
de 16 a 20 hores.
Carrer Ovidi, 1. Tel. 260086
CA'N PASTILLA.

Un sol
fi:
Mallorca.

CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA

MUSIC BAR BRASILIA

Banquets de batetjos, noces, primeres comunions, festes socials...

Cada vespre, música d'orgue a càrrec d'en Ximo.

Avinguda Bartomeu Riutort, entre els Belnearis 1 i 2 de Ca'n Pastilla.

Telefons 260119 - 264563.

D'una nació a l'altra

«Ser nacionalista i ser culte i intel·ligent és incompatible». Bona, ¿no? Doncs l'altra és millor encara: «la nació basca no val un mort».

Entesos: la nació basca no val un mort. ¿I l'espanyola? Si la basca no val un mort i l'espanyola sí, aleshores és que hi ha nacions superiors i nacions inferiors i que l'acusació de racisme que alguns fan als bascos, en el cas dels bascos de la línia Benegas, és certa.

Qui ha dit que la nació basca no val un mort és un basc, Txiqui Benegas, afiliat al PSOE (partit espanyol tal com les seves sigles ho indiquen). Que Txiqui Benegas sigui secretari general del seu partit a Euskadi té una importància relativa. El que ha de tenir importància és que Benegas és un dels casos més dramàtics d'autoodi guanyat al pòls.

Benegas és nascut a Veneçuela, on els seus pares es van haver d'exiliar per ser del PNV. Que els seus pares haguessin de fugir de casa foragitats per la quintaessència del nacionalisme espanyol —el franquisme— hauria pogut inculcar en el jove desarrelat un odi intel·lectual a tot nacionalisme, i visceral al nacionalisme espanyol. En comptes d'això, que hauria estat ben explicable, Txiqui Benegas milita en un partit espanyol visceralment nacionalista; i es carrega el nacionalisme basc: s'afilia al partit que va perseguir els seus pares i ataca el nacionalisme del qual els

Ramon Barnils

seus pares eren seguidors i pel qual van ser exiliats. Injustament, suposo.

Té raó Benegas quan diu que ser nacionalista i al mateix temps culte i intel·ligent és incompatible. Benegas en podria ser un exemple confessat. Però Benegas ni és inculte ni és estúpid. És perfectament intel·ligent i culte; està contra el nacionalisme, contra tots els nacionalismes; posició que equival a la d'estar a favor de tots els nacionalismes: qui considera la nació un estadi més de l'evolució de la humanitat és a favor de totes les nacions, és internacionalista; totes les nacions són iguals, i l'una val tant com l'altra. Si s'hi posa en contra, totes les nacions són un estadi igualment superable, i cap no val un mort, ni la basca, ni l'espanyola.

Perquè una persona arribi a dir que el nacionalisme basc, el perseguit pel nacionalisme espanyol, no val un mort, però no afegeixi que el nacionalisme espanyol, el perseguidor dels seus pares, tampoc no val un mort, o no té cap o no està bé del cap.

Benegas en té, o, com a mínim en té més que un frenètic com Fraga o que un indocumentat com Guerra.

En queda un Benegas malament del cap, però és arriscat i poc pru-

dent de dir això sense tenir accés a l'arxiu del seu psiquiatre.

Tampoc no cal: és perfectament prudent de comparar-lo a d'altres persones i grups que, contra tota lògica, s'han tirat terra a sobre, s'han tret els ulls pensant-se que se senyaven, s'han posat al servei d'els seus botxins: els valencianistes que no parlen valencià, els jueus que col·laboraven amb els nazis als camps d'extermini de jueus; els catalans que parlant català i odiant els xarnegos voten Fraga; la noia de *Portiere di notte*; Quesling; Petain; els nazis anglesos durant la segona guerra mundial; Ernest Lluch votant a favor de la LOAPA; «Lacombe Lucien».

A algunes persones, aquestes actituds malaltisses ens desperten un malaltis, però real, sentiment de compassió: pels jueus desesperats; per Lucien Lacombe; per Lluch devorat per una ambició de vol gallinaci; per la noia d'erotisme mutilat de *Portiere di notte*; per Txiqui Benegas, espanyolista, fill d'exiliats per l'espanyolisme.

Compassió per a les persones, però no per als polítics; en bona política no es pot dir que ser nacionalista és ser inculte i estúpid, i que el nacionalisme basc no val un mort, quan es pertany a un partit fanàticament nacionalista com el PSOE.

Si es diu, a continuació el que cal és plegar de polític i recuperar la fragil i malaltissa categoria de persona.

Els nostres artisans

Aquesta quinzena vos presentarem a l'argenter de Son Ferriol, en Joan Bonet i Torrens, home que va néixer a Sineu, però que de molt petit duit a Ciutat.

De ben jove, va començar a fer feina a Ca'n Pomar de la Plaça de Cort, allà va aprendre a treballar l'argent i l'or. Més tard va entrar a la fàbrica de fer cadenes d'or i plata d'en Pomar i allà va estar fins ara fa dos anys que se va establir pel seu compte a Son Ferriol. La botiga Art i Joia que també té taller.

—Com vos va el negoci? i demanem.

—Aquí ve gent de Sant Jordi, Casa Blanca, i dels pobles de Marratxí a més de la gent de Son Ferriol. La gent compra articles nous i adoba les joies rompudes. El negoci va bé.

—A Son Ferriol feis moltes de festes. Voltros os hi col·laborau?

—Noltros feim quasi tots els trofeus i plaques per a les festes del poble. També regalau molts d'aquests trofeus.

—Els lladres solen esser una plaga pels argenters. A volros, ja vos han robat? De dia no han venut mai i de nit ho tenim tot ben tancat.

Netejia de cutis
Massatges facials i corporals
Trataments facials i corporals
Depilació a la cera
Manicura i pedicura
Maquillatges
Ballet clàsic
Gimnàstica de manteniment
Jazz

Carrer de Sor Damiana, 6 entresol - porta B.
Tels. 269260 - 269843 ES PIL·LARI

IMPRENTA COLL
D'EN RABASSA
Tota classe d'impresos-
estampats en or i plata,
blau i vermell
Carrer Guasp, 53.
Tel. 268352
Coll d'En Rabassa

British Pub. Carrer Llavotxin Verdaguer, 16. S'ARENAL DE MALLORCA.

CONSTRUCCIONS RAPEOSA S.A.

CONSTRUCCIONS EN GENERAL
GUIXAIRE, LLANTARNERS,
ELECTRICISTES
EDIFICAM XALETES I APARTAMENTS
PER A VENDRE
FACILITATS FINS A 12 ANYS
TELS, 269329 - 267976

Les essències de la raça (i)

Segons la mitologia de l'aparell sexual masculí, els testicles han de ser grossos i el penis llarg, amb el gruix corresponent. Ara ens referirem a les dimensions del penis, qüestió llargament —amb tot el sentit de la paraula— preocupant en tots els segles i les civilitzacions. La tradició popular —sàvia com és— sempre ha tingut a mà consols com aquell del «pot petit». Però ben pocs mascles s'hi han consolat, fins que la ciència del sexe, la sexologia —moderna, perquè no n'hi ha d'altra— va demostrar que com més petita és «en repòs» més augmenta durant l'erecció. I així és com tots els homenets fem el ridícul: els un perquè se la troben petita abans d'erec- tar, i els altres perquè els seus gigantescos mem- bres quasi bé no aug- menten quan arriba el cas... És un dilema sense solució; tothom hi surt perdent, o guanyant, se- gons com es miri: la na- turalitat actua per com- pensació.

On sembla que hi ha problemes és en les rela- cions amb les dones.

Aquella xerrameca mè- dica que tots els mem- bres virils són semblants en erecció i que en reali- tat tampoc no és tan im- portant ja que la major part de les terminacions nervioses estan situades a l'entrada de la vagina i que la resta és quasi insensible, és un discurs condicionat pel seu ca- ràcter terapèutic. És una veritat a mitges, que ser- veix molt bé pel senyor impotent —i pensem que imponents temporals podem ser-ho tots— i en general desdramatitza la qüestió. Tranquil·litza, sí. Però en realitat enterra el problema, sense arri- bar al fons.

Hi ha un error: no es pot mai —ni parlant de penis— estandarditzar la gent. Prometeu que un

cop més la nostra rústica saviesa popular deixi pas a una altra cultura que ens porta uns segles d'a- vantatge. Els textos hin- dús parlen de l'home lle- bre, toro o cavall, i de la dona cerva, euga o ele- fant, segons les dimen- sions dels seus respectius sexes. Per dir-ho en po- ques paraules: tothom pot anar amb tothom, però amb uns millor que no pas amb altres. Tot això, tenint en compte que el sexe és sols un as- pecte de la relació amo- rosa: en la desigualtat —de vegades avantatjosa i plaent— també s'hi pot trobar el gust.

Però en termes gene- rals, i dins de les rela- cions home-dona, és ben cert que les mides del pito són prou impor- tants per la qualitat de la unió (a cadascú la seva talla.)

«Es posaran de moda els pantalons transpa- rents perquè les dones puguin escollir més fàcil- ment la parella adequa- da? O en la targeta de so- lapa, on posi si estem lliures i amb ganes de marxa, posarà també si som toro/euga?»

JOAN GAVIN

Els orgasmes i les taronges

Estem travessant un període de transició se- xual en el qual un seguit de mites van ocupant i protagonitzant el lloc de vells i caducs tabús.

La més destacable de les mitificacions és l'ex- cessiva tecnificació de la sexualitat. Mentre el plaer podria començar en la complicitat d'una mirada, en un gest o en una agafada de mans i acabar molt després del després, l'orgasme palpi- ta uns segons, i no sem- pre és garantia de satis- facció «total». La nostra societat occidental, com- petitiva, agressiva, amb aquest sentit antihedo- nista del sofriment i el treball en detriment del lleure i el plaer, ens invi- ta a la sexualitat com a «deure», i així molts cops s'inicia una relació se- xual amb la sensació d'autoexamen, desafia- ment, repte i demostra- ció. Serveix de poc par- lar per exemple d'un ex- cés de «genialitat» quan se segueix «anant al gra» perquè qualsevol carícia, qualsevol gest, lluny de tenir una finalitat i un plaer en ells mateixos,

són habitualment un mitjà al servei del deure acomplert: l'orgasme, o a vegades, l'orgasme «es- tereofònic», sobre el qual dissertarem en la propera ocasió.

L'home que fa anys no s'ocupava més que d'ell mateix, avui, en el cas que hagi pujat al tren de l'evolució, sol tremo- lar si no ha estat capaç de transportar la dona a l'orgasme. No entrarem en el fet que seria bo re- partir les responsabili- tats al 50 per cent i que ningú més que un ma- teix és el protagonista del seu propi plaer, però sí dir que en definitiva necessita «demostrar» i «demostrar-se» la seva «potència» com a man- quant a la dona, si abans era més femenina com més bloquejava la seva sexualitat, avui la imatge que se li exigeix és la de «wanda perversa», reco- llectora d'orgasmes en taronges. També per ella, i especialment per ella, s'ha creat l'etiqueta de l'alliberament de to- tes totes.

Si entenguéssim que no és qüestió tant de tèc-

niques com d'actituds, no de potència sinó de capacitat, si ens apropés- sim a la tendresa, sense falsos sentimentalismes, si no intentéssim supe- rar els prejudicis a qual- sevol preu, si recone- guéssim i acceptéssim els nostres propis desit- jos i apetències sense im- posar-nos res —déu nos enguard de les autoim- posicions—, negociariem sexualment, perquè cap amant no té una bola d'endevinar, oblidariem aleshores els falsos este- reotips i proeses sexuals, les paraules fracàs, in- tent, guany, por anirien desapareixent del nostre diccionari sexual i co- mençariem a percebre l'aspecte lúdic, alegre, re- laxant i plaent de la se- xualitat, i a reflexionar una mica sobre el fet que l'alliberament se- xual és un fet per ser vis- cut —amb pauses i sense presses—, no un fet per presumir-ne.

MONTSERRAT CALVO
ARTÉS

Psicosexòloga

Floristeria IKEBANA
Avinguda nacional, 19
Tel. 266668
S'ARENAL DE
MALLORCA

JOIERIA RELLOTGERIA

RIU
Centre

CHISUN

Tel. 269815

ELECTRONICA EL GAUCHO
Reparacions de TV - vídeo - Radio etc;
C/ de Mallorca, 2 tel. 263423 S'Arenal

**HOTEL
BAHIA DE PALMA**

Perruqueria per homes i per dones
Servei de restaurant

SALA DE JOCS — BINGO

**AL SERVEI DE S'ARENAL I
DE MALLORCA**

MESON - MALLORCA - GRILL

Terrassa i aparcament propi
Davant l'Hotel Linça
Cuina típica mallorquina - Noces - Ba-
tetjos - Comunions - Festes - Dinars y

Sopars de Negocis.
Carrer Torre Redona, s/n. Tel. 269767
Ca'n Pastilla de Mallorca

Garriguer

Del llibre "Arts i oficis d'antany" d'En Joan Llabrés Ramis de la Porciúncula

Si no hi heu pujat mai, no deixeu d'anar-hi, perquè bé val la pena. Us ne dureu una impressió molt agradable, que guardareu imborrable en els plecs més íntims de la vostra memòria. Ens referim al Puig de Randa, més concretament al Santuari de Ntra. Sra. de Cura. Allà la Mare de Déu hi té el seu casal, homenatjada diàriament i guardada per una comunitat de franciscans. Allà hi muntà el seu eremitori el fill major de la nostra raça, Ramon Llull. Allà, finalment, hi pugem els numerosos romeus de tota aquella ampla contrada, per complir les seves promeses o per demanar nous favors del cel.

Des del Morro d'En Moll, que trobareu al començament de l'explanada, com també des de la mateixa terrassa del monestir disfrutau d'una panoràmica de privilegi. És el millor mirador per veure tota Mallorca. Deixau les presses i seix-vos a una penya... i contemplau! Si allargau la vista cap a tramuntana, veureu als vostres peus, ajeguts i mig adormissats, Algaida, Sencelles, Montuïri, Costitx, Sineu, Inca i un enfilall més de pobles. I al fons tota la Serra de Tramuntana, que es besa amb el cel. Cap a llevant hi colombrareu Sant Joan, Vilafranca, Manacor i tots els altres pobles i llocarrons d'aquella contrada. Allargau la vista i hi destriareu el Ferrutx i el Puig d'Alpara i altres que fan la cort a Artà.

Si us gireu cap a migdia hi destriareu una extensa planura, sembrada d'ametlers, impecablement arreglerats. És la regió de Lluçmajor, Porreres, Campos, Santanyí, Ses Salines i Felanitx. I per fons l'illa de Cabrera, que, talment un monstre mari, jeu tranquil·lament sobre el mirall d'argent de la mar blavosa... I si ho feis cap a ponent, destriareu l'ampla badia de Ciutat, cenyida i acorralada d'edificacions mastodòntiques, la distància de les quals acaba per minvar la seva altura. Veureu les llargues fumeroles de les altes xemeneies de les fàbriques, que acaben per embrutar-nos el cel, aquí dalt tan net i tan transparent... Al fons Cala Figuera, i tallant l'horitzó -en dies venturosos i a la posta del sol- hi destriareu el perfil d'Eivissa i Formentera, en una mar que es torna del color d'or vell...

Repasau, sense frissances, aquestes dilatades panoràmiques, que hi trobareu detalls inèdits: pujols i comellars, terres grasses i polaneres, sembrades arreu d'arbres fruiters i de messes orbes i esponeroses. Veureu també, ací i enllà i mal repartides per la nostra breu geografia, unes taques verdoses, tirant a fosques, sobretot a la banda de llevant i de mig dia...! Són els pinars i les garrigues, antany d'unes dimensions indeterminables. Enmig de les sementeres o coronant un breu pujol hi colombrareu uns casals grans. Són les antigues mansions senyorials de les nostres possessions. Per a aquelles vestustes parets, carregades d'anys i potser d'eura, sembla que el temps no hagi passat. A dreta i a esquerra i formant a voltes una ampla claustra hi veureu bastides altres edificacions menors, destinades antany als missatges, que es dedicaven a conrear les vastes sementeres de blat, ordi, civada, faves, etc.

Però, si les terres de conró tenien qui se n'ocupàs, els boscs i les garrigues tenien també els seus guardians, que formaven part de la numerosa catefa de MISSATGES de la possessió. Eren els Garriguers, que, amb la carabina al braç i el ca per única companyia, trespava un pic i un altre pic, per entre mates, pins i revelles, els pinars i pletes del senyor.

Segons una vella reial orde del 9 d'agost de 1876¹, en l'article 82, els propietaris rurals, si ho creuen convenient, poden nomenar i constituir guàrdies particulars -els Garriguers són uns d'ells- per a la custòdia especial de les seves propietats, anyades o fruits. Aquests seran considerats com a simples llogats o llogaters i la GUÀRDIA CIVIL els ha de prestar l'auxili i protecció, que està obligat a donar a tota la població rural. Aquests Guàrdies Particulars no podran usar mai distintius que els confongui amb els Guàrdies Jurats² ni amb altres funcionaris que tinguin caràcter públic.

Per conèixer la vida i les activitats d'un Garriguer, hem acudit a Mestre RAFAEL JUAN TOMÀS, de Lluçmajor, que ja n'ha complits, 76, i que ens reb amb una amabilitat i simpatia digna del millor amic. Maldament antany, quan trespava pletes i pinars, posàs cara de "sarrecé" i de pocs amics, us podem assegurar que té un cor noble i bo i que aquella cara

d'antany era postissa. Era la que imposaven les circumstàncies. Deixem-lo rallar.

* * *

"Quan era jove, feia de TRENCADOR DE MARE, una feina molt pesada ferm. Vaig canviar d'eines i me vaig posar a fer feina a una teulera de ca nostra. Així si plovia no'm banyava. Mai per mai m'havia passat p'es cap fer de garriguer, però un dia un amic me digué: Fent de garriguer, tornaràs jove! Pos fil a l'aguia, vaig cercar qui en necessitàs un i anàrem uns mesos a prova, perquè es provar mai és errat, m'agradà molt, perquè era una feina bona de fer, i vaig esser garriguer fins que me vaig retirar.

"Devers l'any 1950 me varen jurar a Garonda. Amb sa banda i sa placa damunt sa pitera, jo anava més entonat que un infant amb un bavero nou. En general es Garriguers tenen una caseta, a vegades a un tir de pedra de sa casa d'es senyors. Allà s'hi retiren quan vénen de fer una volta i es vespres per fer quatre sopes, posar-se bé de panxa i llavors estendre es ossos. N'hi ha que també hi lloguen sa dona, per servir a la casa i fins i tot es infants, si ja serveixen per qualque cosa. Jo no. Mai vaig deixar-se llogar amb mi a ningú de sa família. Així mateix, d'estiu, com que estàvem prop de la mar, venia sa dona. I com que a la casa era una boca més, ho rescabava feinejant allà on fos necessari.

"Si un vol esser Garriguer i té rampa en es peus o és moi i paupa, que ho deixi anar. Perquè un Garriguer ha de vetlar més que una sol·lera. Ses feines que té són trespacar molt i vigilar més encara, per guardar sa caça: conís, llebres, perdius, tórtors, tords..., i també es esclata-sangs, si se n'hi fan. Noltros, a sa possessió, si havia estat any plover, en trobàvem a betzecs, bons i curros.

¹ "Reglamento para los guardas particulares jurados de todos los pueblos de España. Real Orden del 9 de agosto de 1876, adicionando la cartilla y el Reglamento del Cuerpo de la Guardia Civil, para que se dedique al servicio de la guardería rural". Recordem, de passada, que aquesta benemèrita institució -la Guàrdia Civil- fou instituida per a aquest fi específic, puix que llegim en l'art. 81 de la mateixa Reial Orde: "La Guardia Civil prestará auxilio y protección, según lo permitan las condiciones de su instituto, a los propietarios y colonos que lo necesitare, y en general a toda la población rural". I diu més encara l'art. 71: "La Guardia Civil, siempre que descubra algún daño o intrusión en las propiedades o cualquier otro delito o falta, procurará detener al delincuente, así como seguir o descubrir sus huellas o indicios del hecho..."

² No s'ha de confondre el GUÀRDIA PARTICULAR amb el GUÀRDIA JURAT, que és d'una categoria una mica més alta. D'aquests darrers ja en resten molt pocs, per cert, puix que a mesura que causen baixa, no se'n fan de nous. El GUÀRDIA JURAT era nomenat pel BATLE del poble i tenia la missió de vetlar dins tot el seu terme municipal. En canvi el GUÀRDIA PARTICULAR -en el nostre cas el GARRIGUER- sols tenia jurisdicció dins les finques de l'amo, qui l'ha llogat. Es pot donar el cas, a voltes freqüent, de ser GARRIGUER de dues o més possessions veïnades, amb jurisdicció sobre totes elles.

VOLS APRENDRE BE EL CATALA?

ARA ES FACIL!
CURSOS DE LLENGUA PER A ADULTS,
GRATUITS I AL TEU BARRI

*Cursos per a castellanoparlants (introdutori i perfeccionament).
*Cursos per a catalanoparlants: Elemental, Mitjà i Superior.
*Enguany a: Son Cladera, Polígon de Llevant, Es Vivero, Rafal Vell, Coll d'En Rabassa, So N'Espanyollet, Son Gotieü, Camp Rodó, Son Rapinya i Son Roa.
Informa't a L'OBRA CULTURAL BALEAR
C/ Impremta, 1 - Tels. 22 32 99 - 21 48 57
*Inscripció: del dia 1 al 15 d'octubre; de 9,30 a 13 hrs. i de 17,30 a 19 hrs.

ORGANITZA:

PATROCINA:

AJUNTAMENT DE PALMA

S'arenal
de Mallorca
Telèfon 265005

Carnisseria i
xarcuteria
Ca'n Jordi
Avinguda del Cid, 40
Son Ferriol

Gimnàstica Rítmica i de Manteniment
Classes d'anglès (Profesora Nativa)
Altres Activitats (Horaris a convenir)

Carrer de Pàdua, 2
Ca'n Pastilla

MOLÍ CA'N PERE

Carretera Arenal LLuchmajor
Km.14 - tel. 262031
El Arenal - Mallorca

ESPECIALITAT EN CARN GALLEGA
OBERT TOT L'ANY

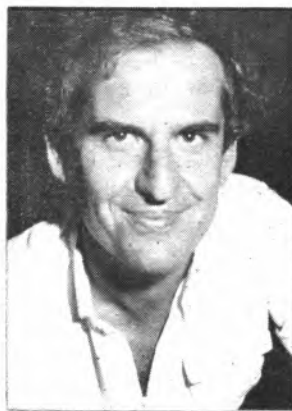
Vol veure la T.V.3 de Catalunya?

BERNAT MUT I
MONSERRAT

Estudiant de magisteri.

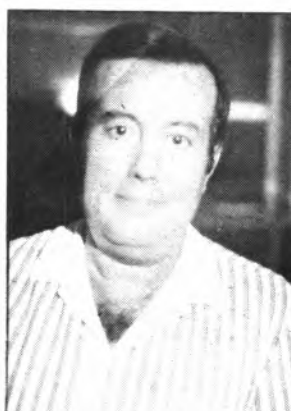
—Sí, totalment. La TV3 és un canal que mos facilita la normalització lingüística a les illes. Noltros formam part dels Països Catalans.

LLORENÇ POU I ROÇA

Director Banc de Bilbao Ca'n Pastilla.

—Es clar que sí. Vull veure els partits del Barça.

JOSE MORALES RUIZ

Correus de Ca'n Pastilla

—Sí, és important tenir un altre canal. A mi m'agrada la llengua de Mallorca. M'agrada l'Informatiu Balear i la TV catalana.

MARIA ADELA DIEZ
I MOREY

Lloguer de cotxes Riera

—Som mallorquins i mos agraden els programes de TV en mallorquí o en català que és lo mateix. Jo sempre pos els pocs programes en català que tenim.

CONSOL AZNAR I
DOMENECH

Gelateria.

—Jo estem molt sa meua llengua i m'agrada escoltar-la a sa TV. Sa TV catalana parla sa meua llengua i la vull escoltar.

JOANA VALLESPÍ I
MAS

Dependent.

—M'agraden més els programes de TV en català que els programes en foraster. Els mallorquins que no els agrada la seva llengua és per manca de costum.

JOSEP ANTONI LOPEZ
I MULET

Director Banca Abel Matutes Ca'n Pastilla

—Sí, és ben interessant poder veure aquesta televisió que parla la nostra llengua.

La TV-3 es veurà aviat a les illes

El director general de la Corporació Catalana de RTVE, Joan Granados, va estar aquests dies passats a Mallorca per iniciar converses amb el Conseller d'Educació i Cultura del Consell Insular, Francesc Guzmán, amb motiu de la recepció de TV-3 a les illes.

"He trobat al conseller Gilet molt receptiu i crec que, en poc temps, a les illes s'haurà la televisió catalana del tercer canal", comentà Granados referint-se a l'entrevista. D'aquest primer contacte, emperò, no ha sortit cap acord concret a més de la voluntat negociadora de les dues parts.

Juntament amb Joan Granados arribaren a Ciutat el director tècnic de la Corporació, Jaume Farruig i el director de TV-3 Enric Canals. Tots estaven d'acord en una cosa i és que el Govern Balear té la darrera paraula en el tema.

PIZZERIA PORTO FINO

Ciudad Jardín. Trafalgar, 22.
A partir de finals de mes, tancam per vacances d'hivern. Avisarem oportunament de la reapertura.

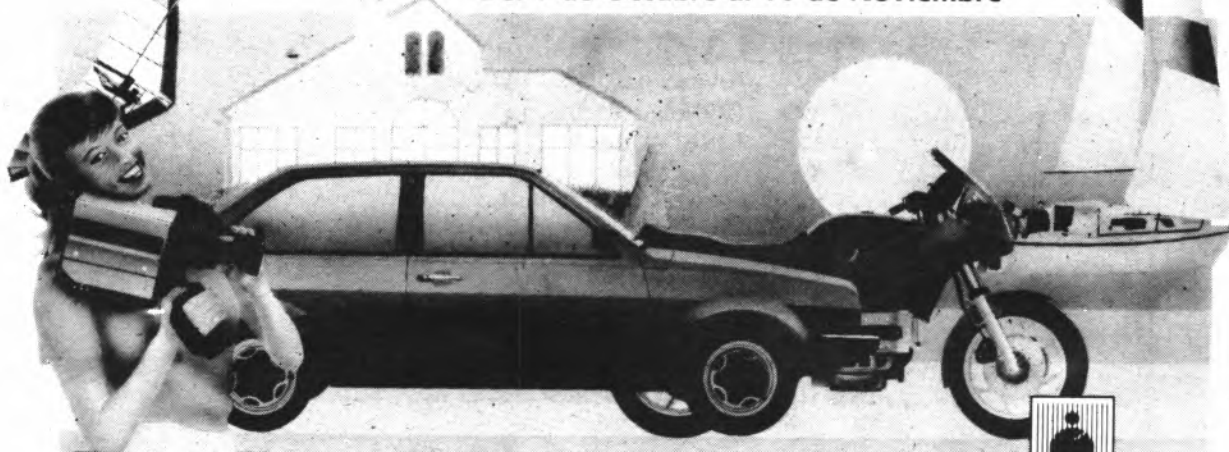
BODEGUES PEDRO ROVIRA
GRANS VINS I BRANDIS

S O R T E A M O S

24 MILLONES

· EN · PREMIOS ·

Del 1 de Octubre al 10 de Noviembre

1 PREMIO DE 4.000.000 PTAS. 2 PREMIOS DE 1.000.000 PTAS. 3 PREMIOS DE 500.000 PTAS. 4 PREMIOS DE 250.000 PTAS. 5 PREMIOS DE 100.000 PTAS.

SORTEO POR OFICINA
1 PREMIO DE 100.000 PTAS.
1 PREMIO DE 40.000 PTAS.

Retire sus boletos al hacer su inscripción en cualquiera de nuestras oficinas

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

¿Vos agradaria que hi hagués una emissora de ràdio en mallorquí?

ANTONI VIANA I
GARCÉS

Empressari de la hosteleria.
—Sí, consider que és important, donada la quantitat de mallorquins que, supòs els agrada la seva llengua.

ANTONI BARCELO I
TOMAS

Pensionista.
—Si fotre, jo trob que no ha d'esser tot pels forasters.

FRANCESCA SBERT I
NICOLAU

Dependent.
—Està bé que n'hi hagi deu en foraster però que ens en deixin tenir una al manco en mallorquí.

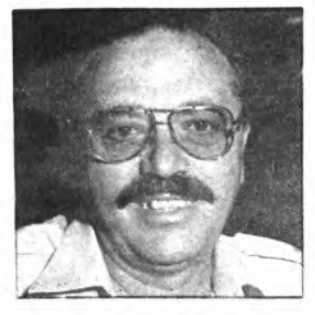
MIQUEL PERELLO

Bancari.
—Sí, serà la manera de conservar la nostra llengua i cultura.

XOSE PERES FREIRE

Peixater.
—Seria lo normal. Hi hauria d'haver un parell d'emissores de ràdio en mallorquí. El diari de S'Arenal també hauria de sortir més sovint.

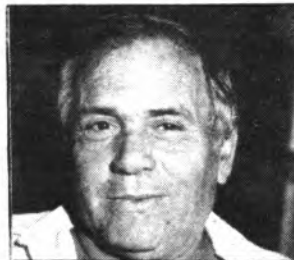
GUILLEM SASTRE
CAPELLA

Barber.
—Sí, jo som mallorquí. M'agrada molt sentir parlar mallorquí.

NATIVITAT MOLL I
MOLINA

Dependent.
—Sí, seria normal que al manco tenguéssim una emissora en mallorquí. Jo l'escoltaria sovint.

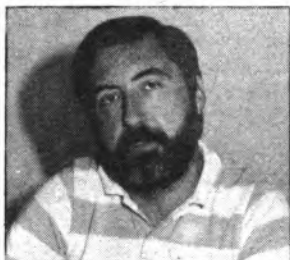
ANTONI SASTRE

Taverner.
—Sí, és ben necessari. Si als catalans no els haguessin deixat tenir emissores de ràdio en català, ja haurien pegat foc al govern de Madrid. Els mallorquins som massa passius i no sabem defensar els nostres drets.

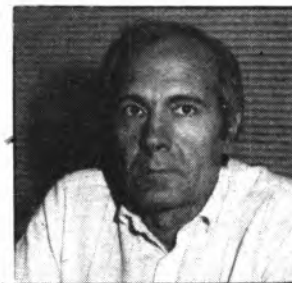
JAUME LLINAS I
MATEU

Magatzemista.
—Es ben trist que aquesta gent no ens deixi tenir ni una emissora en mallorquí. Això m'empenya ben molt.

JOAN MARTORELL I
CAIMARI

Empleat de banca.
—Sí, comença a ser hora de que poguen tenir qualque cosa nostra. Els mitjans de comunicació a Mallorca haurien de ser majoritàriament en la nostra llengua.

BIEL SEGUÍ I MUT

Empleat de banca.
—Sí, com a mallorquí que som, m'agradaria poder escoltar una emissora en la nostra llengua.

AMANCIO MUÑOS
DOS SANTOS

Taverner.
—Sí, el mallorquí és la llengua de Mallorca. Es injust que no vos deixin tenir ni una emissora en la vostra llengua. A Galicia, hi ha emissores que parlen tot el dia en galleg.

Viajes spanielA

G.A.T. 1114

BALNEARI 1 - PLATJA DE PALMA

Gran campanya d'excursions i vols especials

VOLS ESPECIALS A:

MADRID.....	4.500 pts.
MALAGA.....	6.450
GRANADA.....	7.450
SEVILLA.....	7.935
JEREZ DE LA FRONTERA....	7635 (PEX)
VALENCIA.....	3575 (PEX)
BILBAO.....	6.250
OVIEDO.....	6.750
BARCELONA.....	2.975
SANTIAGO.....	6.750
ALACANT.....	3.000
TENERIFE.....	15.250

VOLS ESPECIALS A:

LONDRES desde.....	20.000 pts.
PARIS desde.....	29.950
ROMA desde.....	38.850
LISBOA desde.....	33.700
MILA desde.....	36.300
FRANCFURT desde.....	43.200
MUNICH desde.....	46.200
HAMBURGO desde.....	46.200
AMSTERDAM desde.....	32.100
BRUSELAS desde.....	28.000
COPENHAGUE desde.....	43.200
ZURICH desde.....	35.050

VOLS ESPECIALS A:

MIAMI desde.....	84.850
NEW YORK desde.....	43.950
RIO DE JANEIRO.....	129.150
BUENOS AIRES.....	145.650
SANTO DOMINGO.....	117.100

¡¡S'informi!!
Ens cridi als
Tfons 268100 / 268662
D. Miguel Coll

Passatges Marítims Transmediterrànea.
Passatges Regulars Ibèria, Aviaco, Air France, Lufthansa, Swisair, KLM.
Excursions Programades amb els principals Touroperadors Nacionals.
Excursions Turisme tercera edat.
Excursions Avió más Autocar i Avió más tren. Creuers (Cruceros).

Marratxí: Siau benviguts grup de teatre migjorn

Les bones notícies són les que més ens alegren i ens agrada donar. Una d'aquestes és la reaparició del Grup de Teatre Mitjorn, de Sa Cabaneta, que desaparegué fa aproximadament un any i que, des de fa

unes setmanes, ha tornat a posar-se en marxa i és d'esperar que ben aviat torni a actuar per tot Mallorca.

L'obra escollida per Mitjorn per a la se-

ua "rentree" artística és "Siau Benvinguts", d'Alexandre Ballester. El grup segueix amb els mateixos elements que abans de la malaltia. Després del fracàs total i absolut de públic que tengué la darrera mostra de teatre de Marratxí, en la qual actuaven pareix ésser que els nostres polítics no tenen massa clar la fórmula màgica per dur-la endavant. Que hi hem de fer!, perquè coses hi ha culturals a Marratxí i quan en tenen una de començada, com és la Mostra de Teatre, l'abandonen degut a un fracàs, enlloc de corregir les errades. El que hem dit, RIP a la

Mostra i Siau Benvinguts, Grup Mitjorn.

Fa aproximadament mig any que està abandonat i gairebé esquarterat un 124 a Sa Nostra d'en Mas, a Sa Cabaneta. Ja demanarem a l'Ajuntament que ho llevàs. Ara, que pareix que el voler deixar-lo allà és un assumpte seriós, proposam que li facin un pedestal i sigui considerat "Escultura típica del segle actual", a l'estil nord-americà i també, si és possible, que el traslladin a la plaça de l'Ajuntament. Seria convenient que l'Ajuntament compràs tres cotxes esquarterats per a contentar els demés nuclis de població del terme.

Aquests dies passats fou inaugurada una nova carnisseria a Son Ferriol. A la fotografia, moment en que el rector resa les oracions prèvies a la benedicció.

ASPE S.A. ASCENSORES

MONTATGE-CONSERVACIÓ-REPARACIÓ

C/. MARINETA, 7 - EL ARENAL (MALLORCA)

TELS. 26 62 32 - 26 62 54

Snoopy's
disco

Son Verí
S'ARENAL DE MALLORCA

COQUES DOLCES
CADA DIA

I AL VESPRE
MUSICA DE PIANO
S'Arenal de Mallorca.

CAFETERIA SANT DIEGO

C/Joan Verdaguer, 12
Arenal Tel. 26 67 21

ESCOLA
D'INFANTS
PETITO

Plaça Reina
M.ª Cristina s/n.
Tel. 26 68 15 - S'ARENAL

RESTAURANTE

**La
Toscana**

FISHWEIHER
ESPECIALIDAD EN:
PESCADOS - MARISCOS
CARNES - PAELLAS

Joan Verdaguer, 19
EL ARENAL - Mallorca

Teléfono 26 10 56

DON FELIPE

**STEAK HOUSE
PIZZERIA**

Davant el Balneari 3. Tel. 490982
PLATJA DE S'ARENAL DE MALLORCA

Chiringuito Portixol

Sipis-calamars-peix fresc-carn a la graella-ensalades-tapes variades-entrepans-pa amb oli...

Depósito Troneras
1.º Molinar

Se ven lancha 490 Raia-Lastron, motor Evinruder-60 cavalls, arranque electrònic. Vos informará el mecànic García al Club Náutic de S'Arenal.

TALLERES MILLAS **SERVICI OFICIAL CITROËN**

EXPOSICIO I VENDA
C/. GUASP, 7. TEL. 260590.
COLL D'EN REBASSA

RADIO POPULAR

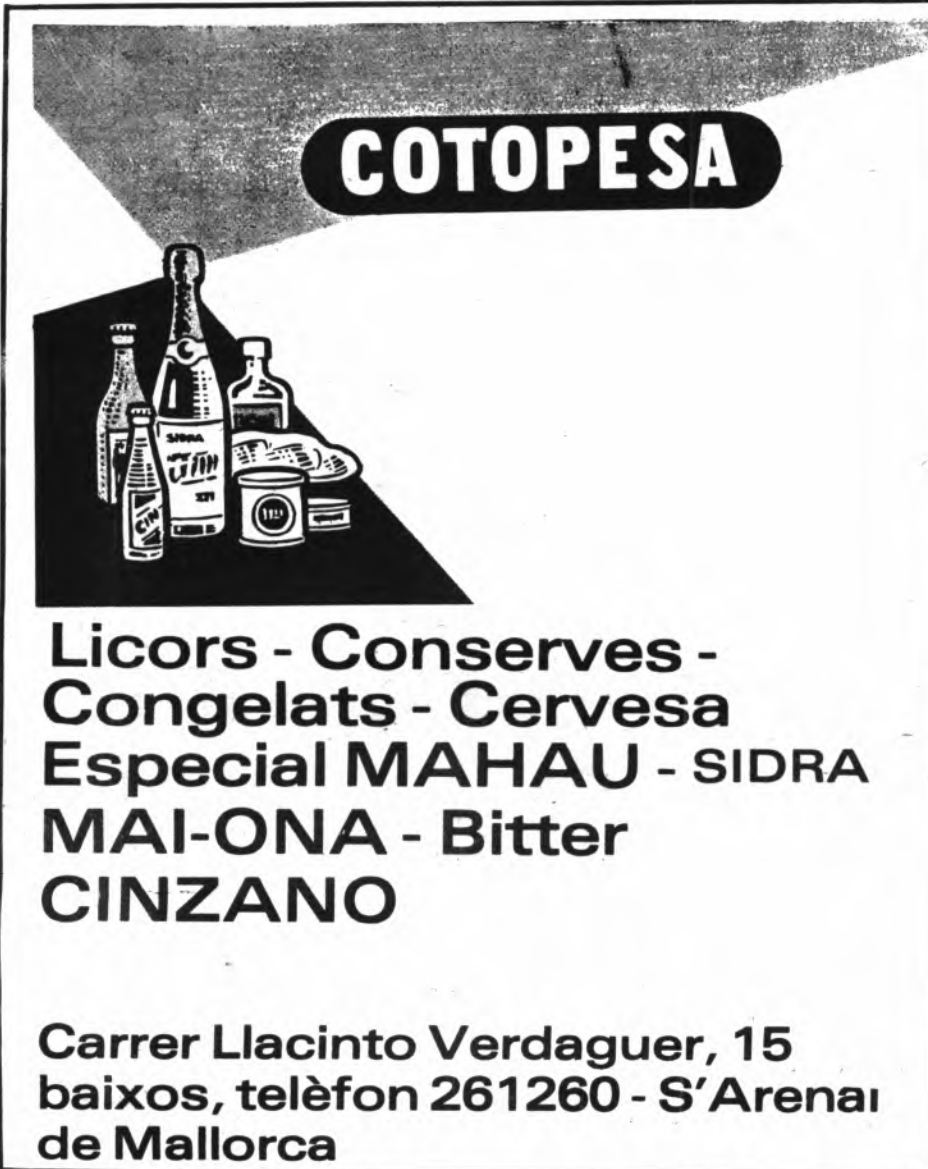
SOM LA RÀDIO

Una ràdio en la qual tu tens veu. I vot. Que te informa i entreten. Aquesta és la ràdio que feim a RÀDIO POPULAR. Una Ràdio amb els micròfons oberts per tu les 24 hores del dia. Una ràdio amb més de 700 professionals fent programes per a tu. Programes realment populars. Programes per esaltar i parlar. RÀDIO POPULAR.

RÀDIO POPULAR **LA RÀDIO ENCESA**

COTOPESA

Licors - Conserves - Congelats - Cervesa Especial MAHAU - SIDRA MAI-ONA - Bitter CINZANO

Carrer Llacinto Verdaguer, 15 baixos, telèfon 261260 - S'Arenal de Mallorca

Amb la mà al pit

Gin, groc i rum

Fa un any, Vicent Ortells i Xavier Campos van publicar a Raixa el llibre *Els anglicismes de Menorca*. És un llibre, perquè els boinder, mèrvells i xoc coneguts de tot hom que ha passat per Menorca (finestra, bales de jugar i guix, de *bow window*, marbles i *chalk*) no són els únics anglicismes, ni de bon tros, que l'enyorada presència anglesa a Menorca ens va deixar. Enyorada no solament per comparació, ni com a simple manifestació de nostàlgia estètica, sinó enyorada sobretot cap al futur: Irlanda, ocupada pels anglesos, serà independent d'aquí a quatre dies...

Ortells i Campos s'ho deuen haver passat pipa fent el llibre dels anglicismes passats al català a Menorca, i gràcies a això el llibre resulta molt divertit, una lectura que val el temps que s'hi esmerci.

Una característica que tenen els anglicismes anostrats és que són bonics de sentir i de dir. Potser per aquí, pel fet que els mots anglesos catalanitzats no perden dring sinó que sovint el guanyen, i amb el dring hi guanyem nosaltres, es pot explicar la bondat de la presència anglesa a Menorca. I no com d'altres.

Avavol: fer avavol vol dir empatar. Del anglès «even all».

Baienbai: després, més tard. De «by and by».

Bèc sembla inventada per la ciutadania. Segons els autors, en el significat actual que té no és anglicisme. Fer un bèc significa dormir. Com a antic anglicisme, bèc significava respallter de cadira, de «back», esquena. Així que fer un bèc, que té ressò de fer la becaïna, seria fer un respallter de cadira: fer una dormideta assegut a la cadira i ben repenjat al respallter.

Ara començarem pel darrere: *xumeca*. De l'anglès «shoemaker», sabater. Xumeca significa moltes coses, segons els llocs i els àmbits: persona de poc seny; anar begut és anar xumeca; així com estar xumeca és fer una becaïna —és a dir, fer un bèc—; a Llucmassanes, un gandul és un xumeca. I Xumeca és el malnom de diverses famílies de l'illa.

¿I xeri? És el nom menorquí del sherry anglès, el qual ve de l'andalús jerez, de la ciutat andalusa de Jerez de la Frontera.

Verigut i veriuel: de «Very good» i «very well», molt bo o molt bé: No s'usa avui, com per desgràcia bastants dels anglicismes ressenyats al llibre. Però en queda una dita popular preciosa, aguda i pagesa, que se'n riu dels anglesos —i dels menorquins— i que fa així:
Verigut vol dir puput;
veriuel vol dir Miquel;
i tot lo demés, com noltros.

Tíquitil: de «tea kettle», aquest curiós i útil atuell de cuina tancat i amb un tot que xiula quan l'aigua que hi ha a dins bull; els anglesos l'usen per escalfar aigua, i el solen tenir sempre sobre els fogons perquè sobretot hi escalfen l'aigua per al te.

¿I els ròflis? de «ruffles», xorrera de camisa. Segons l'Alcover-Moll, guarnició de randa a la part alta de la pitera d'una camisa. El conseller Alavedra, quan fa aquells tecs a l'estiu per als de la trepa, sol gastar camisa amb ròflis.

Tot plegat, i mil més, va començar «en temps des jans» —perquè ja se sap que tots els anglesos, aleshores com ara, es diuen John: de Johns, Joseps i ases, n'hi ha per totes les cases.

Ampliació de l'empresa "Coca-cola"

L'Ajuntament de Palma va aprovar el conveni urbanístic amb l'empresa "Coca-Cola", amb el qual es permetrà a aquesta l'ampliació de les seves instal·lacions. Cort condicionà la ratificació definitiva d'aquest acord a la modifica-

ció de la depuradora de l'empresa per a que deixin de tirar aigües residuals contaminants.

Després de molts mesos de negociacions, de vegades interrompudes, s'ha arribat a un acord.

RESTAURANTE EL BODEGÓN

Viver de peixos i mariscos.
Dinars de noces i comunions.
Reunions de negocis.
Avinguda Nacional, 18.
Tel. 266179.
S'Arenal de Mallorca.

Pregó de les festes de S'Arenal 1984

1924.— Les monges de la Caritat arriben a S'Arenal. Hi feien falta, tant per allots, com per a malalts. La superiora era Sor Francesca de Sant Hermenegild. En total eren tres monges. Hi hagué Te Deum a l'Església, dinar i alegria grossa per a tot el poble.

1929.— Apareix la primera revista editada a S'Arenal amb el nom de "Concepción Arenal", dirigida per Maria T. Leclerc. La senyora Leclerc, gran admiradora de l'escriptora gallega del mateix nom que la revista, dugué endavant aquella primera edició i altres accions en benefici del poble i ha enganxat directament amb "S'Arenal de Mallorca", revista que començà vers l'any vuitanta-u, i de la qual n'és director un altre "brusquer", en Mateu Joan i Florit.

1951.— Aquí hem pegat un bon bot. A finals d'estiu va venir el primer metge que va viure tot l'any a S'Arenal, que molta falta hi feia, era D. Joan Mulet i Bauçà, de felicitat record.

1962.— Dia primer de febrer fou aprovat pel delegat provincial d'Hisenda un pressupost extraordinari de l'Ajuntament de Llucmajor per tal de dur endavant el projecte de dur aigua corrent a S'Arenal. Quasi tot d'una començaren les obres.

1963.— En el mes d'Abril i en el carrer de Sant Cristòfol, on avui hi ha les oficines municipals, s'obrí la centraleta de telèfons de S'Arenal. Una bona tropa d'arenalers, tant d'una banda com de l'altra, havien contribuït juntament amb el batle Mateu Monserrat, a que aquesta il·lusió fos realitat. Dos anys després, quan els arenalers de la banda de Llucmajor, per a telefonar als de la banda de Ciutat, havien de pagar preu de telefonada llarga, unes vuit i pico de pessetes, hi hagué protestes; segons notícies d'un alt funcionari de la Telefònica, el senyor Fraga Iribarne, aleshores ministre d'Informació y Turismo", donà ordre personalment d'arreglar l'assumpte.

1966.— El dia 24 de febrer s'inauguren la primera Estafeta de Correus i Telègrafs i la Caixa Postal, gràcies a les gestions fetes a Madrid per D. Bartomeu Calafell Amer, secretari tècnic de la "Direcció General de Telecomunicacions", gran amic meu i que té dedicat un carrer a S'Arenal. També s'ha d'esmentar a D. Jaume Bini-melis, que també ajudà a bastament. El primer administrador va ésser D. Josep A. Barceló. Per poder inaugurar l'estafeta aquest dia, un hotelier, en Bernat Ribes, va haver de deixar taules i cadires per a adecentar provisional-

ment l'oficina, fins que arribaren els mobles cedits per l'Estat. Aquest mateix any, l'Ajuntament de Llucmajor aprovà un pressupost extraordinari per eixemplar la xarxa de distribució de l'aigua corrent. Poc temps després, els veïns de Son Verí feren i pagaren per a que la xarxa arribàs fins a la urbanització. El mes de juny s'obriren per a que la xarxa arribàs fins a la urbanització. El mes de juny s'obriren les primeres oficines bancàries, la del Banc de Crèdit Balear, més enllà del torrent dels Jueus; en va ésser el primer director D. Pau Bestard.

1967.— La Caixa d'Estalvis de les Balears, Sa Nostra, obre les seves oficines al carrer de Milan, per comoditat i profit de S'Arenal, el primer director fou D. Joan Ramis, més conegut com en Joan de Sa Caixa.

1971.— L'Ajuntament de Llucmajor aprova un altre pressupost extraordinari per a la construcció de la xarxa d'aigües residuals que se tiraven més de mitja milla dins la mar. En aquell temps es creia que no contaminaven però embrutaven, de totes maneres, l'aigua de la platja. El dotze de juliol es va beneir el nou temple. També es va inaugurar el camp de futbol Antoni Roses. A S'Arenal sempre hem estat afeccionats a aquest esport, el primer club da-

Efemèrides arenalers (II)

ta de l'any 1923, i més tard, n'Andreu Canals i en Macià Salvà contribuïren a fundar l'"Arenal Fútbol Club". Dia de vuit d'Agost es varen inaugurar les primeres oficines bancàries dins S'Arenal de Llucmajor, era el Banc de Progrés Agrícola i n'era el director de la sucursal D. Joan Riusech.

1973.— En el mes de febrer la Caixa de Pensions obrí les seves noves oficines a S'Arenal de Llucmajor, en la cantonada dels carrers de la Salut d'en Berga, D. Xavier Salom en va ésser el primer director i encara ho és.

1975.— Varem tenir el primer batle del poble, amb veu i vot dins l'Ajuntament de Llucmajor, en Pere Canals; el mes de desembre fou trist per a ell i pels arenalers, morí el seu pare, n'Andreu Canals, un arenaler dels bons.

1976.— Comencen a fer-se sentir les primeres queixes a causa de tirar les aigües brutes a la mar. L'Ajuntament acordà la construcció d'una depuradora en els terrenys donats per Doña Concepció Roses de Medina. La depuradora s'inaugurà el mes d'Abril de l'any 1977.

1979.— El mes de febrer s'obre en el carrer de Sant Cristòfol, una oficina municipal, que encara hi és. En Tolo Sbert Nicolau era l'encarregat. Estava pagat per l'Agrupació d'Hotelers i hi anava dos dies a la setmana per atendre al públic. Després, l'oficina va ésser atesa per una allota contractada per l'Ajuntament, n'Antònia Mulet Capellà, i així l'oficina quedà oberta tota la setmana degut a l'alternància en el treball de les empleades de la sala llucmajorera.

Nota: 1948.— Aquest any s'obrí la primera apotecaria del poble, al carrer de Berlín, l'apotecari era D. Bartomeu Sitjar. Actualment hi ha l'apotecaria d'en Bordoy.

Perdonau-me per la tabarra d'aquesta lletania de dates, que he cregut són fites a recordar per S'Arenal. A l'any 1915, una partida de llucmajorers estaven preocupats per a que aquest agafàs caràcter de poble. Aquell conglomerat de gent venguda de per tota l'illa. Avui seguim estant preocupats pel poble, tant mallorquins com un bon nombre de forasters. Que aquesta petita histò-

ria serveixi per a mantenir viu aquest voler fer poble i per a que S'Arenal i Llucmajor pareixin com a fill i pare ben avinguts.

Gràcies per la paciència que heu tengut per escoltar i llegir a aquest llucmajorer, selvetgí, lluer, manacorí i "brusquer" que estima les nostres coses; vos desig a tots i per molts d'anys unes bones festes.

ANTONI GALMES
RIERA

BIBLIOGRAFIA ESCRITA:

"Contarelles d'una Pastora i S'Arenal". Antoni Galmés Riera.

"Miscelánea Histórica del Arenal". Dr. Font Obrador.

"Die Balearum". Arxiduc Lluís Salvador, traduït al castellà per Josep Sureda.

Periòdics llucmajorers "Llucmajor" i "Heraldo de Llucmajor", fotocòpies obtingudes per cortesia d'en Roca.

Cròniques de S'Arenal publicades al diari "Balears" per en Tomeu Sbert.

FONTS ORALS: les anomenades aquí i algunes altres.

BAR-RESTAURANTE ANDREU

GRUA, 8
TEL. 261073
CA'N
PASTILLA

JOIERIA

RELOTGERIA

MARINA

CARRER SALUT, 21-TEL. 262415
S'ARENAL DE MALLORCA

Art i Joia

Relotgeria. Joieria. Argenteria. Objectes de regal.
Trofeus. Gravats. Preus de Fàbrica

Avda. del Cid, 82
☎ 41 99 65

SON FERRIOL

Graphic Art S.A.

★ TIPOGRAFIA ★ OFFSET
★ DPT. FOTOGRAFIC

SANT CRISTOFOL, 116 TEL. 268964
S'ARENAL DE MALLORCA

La Unió Deportiva S'Arenal ara rifa cotxets per ajudar a pagar els gastos que són molts. El dia del Campos, que hi va haver la gran brega i no va poder acabar el partit, En Menda fou l'agraciat de la rifa pernillera.

Els gitanos habiten des de fa un any l'Hotel Maracanà de S'Arenal. No tenen segona residència, ni hem sentit a dir que els hagin entrat a robar. Una gent feliç i sense problemes -de moment- aquesta del final del carrer Terral de S'Arenal de Mallorca

Xafarderies

La Festa del Turista s'ha celebrat aquest passat mes de setembre a diverses contrades de Mallorca. Tenim notícies de que fou un exit a la zona de manacor, i a la de Sòller a on els hotelers tiraren la casa per la finestra.

A S'Arenal, la zona hotelera més important de la Mediterrània, no tenim notícia de que hi hagi hagut festa del turista en absolut.

La violència ha fet acte de presència altre vegada a S'Arenal de Mallorca aquesta quinzena passada. La matinada del dissabte va començar amb la brega d'un taxista amb un client alemany. Discutien a cops de puny davers l'Hotel Sant Diego. Un espanyol ho va veure i se va mesclar en la baralla, l'alemany també el va escometre amb els seus punys. Llavors l'espanyol se tragué la ganiveta i el va ganivetar per l'esquena i el coll.

El dissabte a vespre, al bar Los Pacos del carrer Maria Antònia Salvà, lloc de bars i de top-les, quatre espanyols discutien. Un d'ells se treu la ganiveta i va ferir per la panxa als altres tres. Tots tres acabaren a Son Dureta. El de la ganiveta, suposam que a la pressó.

Diumenge horabaixa forem testimonis de la tercera brega i això al camp de fútbol Antoni Roses. El

partit de primera preferent entre l'Arenal i el Campos transcorria sense incidents llevat de cins targetes groges i dues vermetes ja que l'àrbitre no anava de verbes. Deu minuts abans d'acabar el partit, un espanyol que estava tot sol enmig dels campaners, que eren molts, va començar a insultar-los, els campaners no ho varen poder sufrir i començaren a pegarli, els areners se varen mesclar en la brega, invadiren el terreny de joc i l'àrbitre va pitar l'afinal amb la qual cosa els anims se calmaron. No hi va haver sang perquè se veu que no hi eren els homes de la ganiveta.

Molts de robatoris als xalets areners. Els estiuetjants, de Ciutat de Lluçmajor o d'altres llocs s'han anat deixant les seves cases abandonades. Els lladres els esbucquen ses portes i cerquen encara que trobin ben poques coses de valor cosa que empenya un poc. A Bellavista, els lladres s'empenyaren i calaren foc a un xalet. A n'En Planes Sanmartí, també li entraren al seu xalet del carrer Llaüt, segons ell li varen robar zero pessetes però li varen espenyar ses portes.

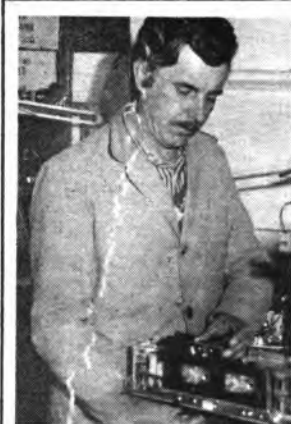
Pobre gent; tenen la casa a Ciutat, el xalet a S'Arenal i una casa al poble. Així els resulta difícil poder habitar tants de llocs i són robats per una gent que no en té de segona i

tercera residència. Per una gent que, potser habita dins barraques encara que sien verticals.

Pobre gent, que amb tantes cases no té temps per habitar-ne cap i sempre estan pel camí d'un lloc a s'altre. Que ho serien de feliços si quedassin tot l'any a S'Arenal i s'integrassin al nostre poble. De passada, podrien llogar o vendre la seva casa de Ciutat i treure'n uns doblers que sempre serveixen.

Pareix que prest hi haurà eleccions a la AA.VV. de Bellavista. Fa tres anys que l'antiga associació no dona snyals de vida, ni cobra cuotes ni res de res. A més, els seus directius, se pensen que el seu càrrec és vitalici; un parell de missers i empresaris que pensen representar els interessos de la urbanització però que no fan ni les festes del lloc. Noltros diríem que no representen ningú ni tan sols tenen Associació de Veïnats. Una associació que no cobra cuotes ni fa res, ha deixat d'existir legalment.

Els organitzadors de les festes d'enguany, pareix que són els més adequats per dur endavant la AA.VV. de Bellavista. Uns allots ben trempats i ben feiners que poden fer de la urbanització un lloc idil·lic. I ara, amb la nova autopista, a deu minuts de Ciutat.

JOAN GARCIES

Reparacions R.T.V.
Equips HI-FI
Reparacions electròniques en general
Carrer Músic Francesc Frontera, 10
Contestador automàtic, 264335
Coll d'En Rabassa

FOTO-CINE-ESTUDI

Kamal

Fotocòpies a l'acte
Reportatges foto-cine
Carnets color
Industrial
Publicitària
Material fotogràfic
Servei de revelat per a l'aficionat
Camí de les Meravelles

riu Centre

Tel. 269416
S'ARENAL DE MALLORCA

LAS MARAVILLAS

LLOGUER DE COTXES

CAR HIRE

Llaüt, 40 - Tel. 26 41 25
Les Meravelles
S'Arenal de Mallorca

SE VENEN
PORTES - FINESTRES
PERSIANES I
VIDRIERES

Carrer Jover Coll, 26
Tel. 275283 Part. 270673
SON FERRIOL

El darrer crit en bosses i articles en pell

CURTITS

Avinguda Nacional
devora

HOTEL TOKIO

Milliores importants a Son Ferriol

Dia 25 de setembre passat, el Govern de la Ciutat de Mallorca va aprovar el pressupost de dotze milions vuitcentes mil pessetes per eixamplar i dotar de semafors, la carretera de Ca'n Tunis de Son Ferriol. Ja han estat espropiats els tres metres necessaris per aquestes obres i pareix

que aquest hivern tot quedarà llest.

Una millora aconseguida per la Associació de veïnats que lidera en Pere Bibiloni, que acabarà amb les esperes que ara són necessaries per sortir de Son Ferriol, i amb els molts accidents que els darrers anys han produït set morts.

Els taxistes de Lluçmajor aconsegueixen el seu primer objectiu gràcies a l'associació comarcal d'empresaris de Lluçmajor

A l'Ajuntament de Lluçmajor se celebrà una reunió a la qual hi assistiren una representació de taxistes, el president de l'Associació Comarcal d'Empresaris, D. Jaume Clar Sociés, els quals s'entrevistaren amb el batle, Sr. Antoni Zanoguera, i amb el regidor de Transports, Sr. Jaume Adrover, per a tractar dels problemes que pateixen els taxistes de Lluçmajor.

L'endemà, una comissió formada pels esmentats senyors, juntament amb la Relacions Públiques de l'Associació Comarcal d'Empresaris, Sra. Maria Teresa Rattier, tengueren un diàleg en el Govern Civil amb l'excel·lentíssim. Sr. delegat del

Govern i el delegat de Transports, Sr. Puerto. El delegat del Govern els va informar que no podia anar en contra de la llei sino que ell estava per a fer-la complir. No obstant, els va remetre al president de l'AVIBA, Sr. Perelló, el qual va convocar una altra reunió amb els taxistes de la classe C i, gràcies a la intervenció que, quan hi haguí sobrant de treball en el terme de Ciutat, els taxistes de la classe C cridaren als de Lluçmajor.

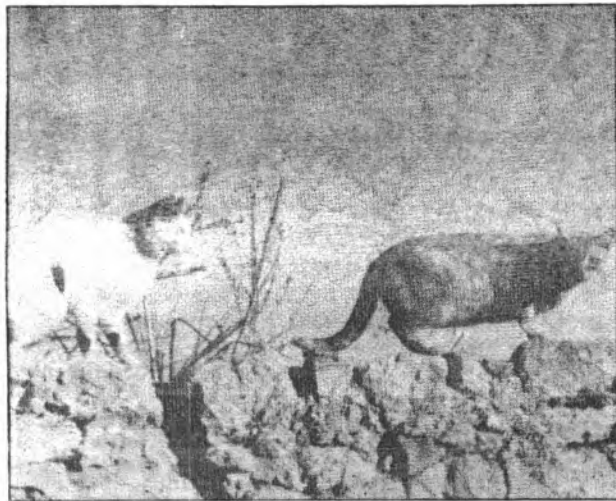
Finalment, els taxistes agraïnt al delegat de Transports, al president de l'AVIBA, a l'Ajuntament de Lluçmajor i a l'Associació d'Empresaris, els hi oferiren un sopar, a Ca'n Rattier.

Sobre Sant Francesc d'Assís

Recentment el Papa Joan Pau II declarà a Sant Francesc d'Assís patró dels ecologistes, a la coneguda passió de Sant Francesc per la naturalesa, per totes les criatures, animades o inanimades, "creades per la mà de Déu".

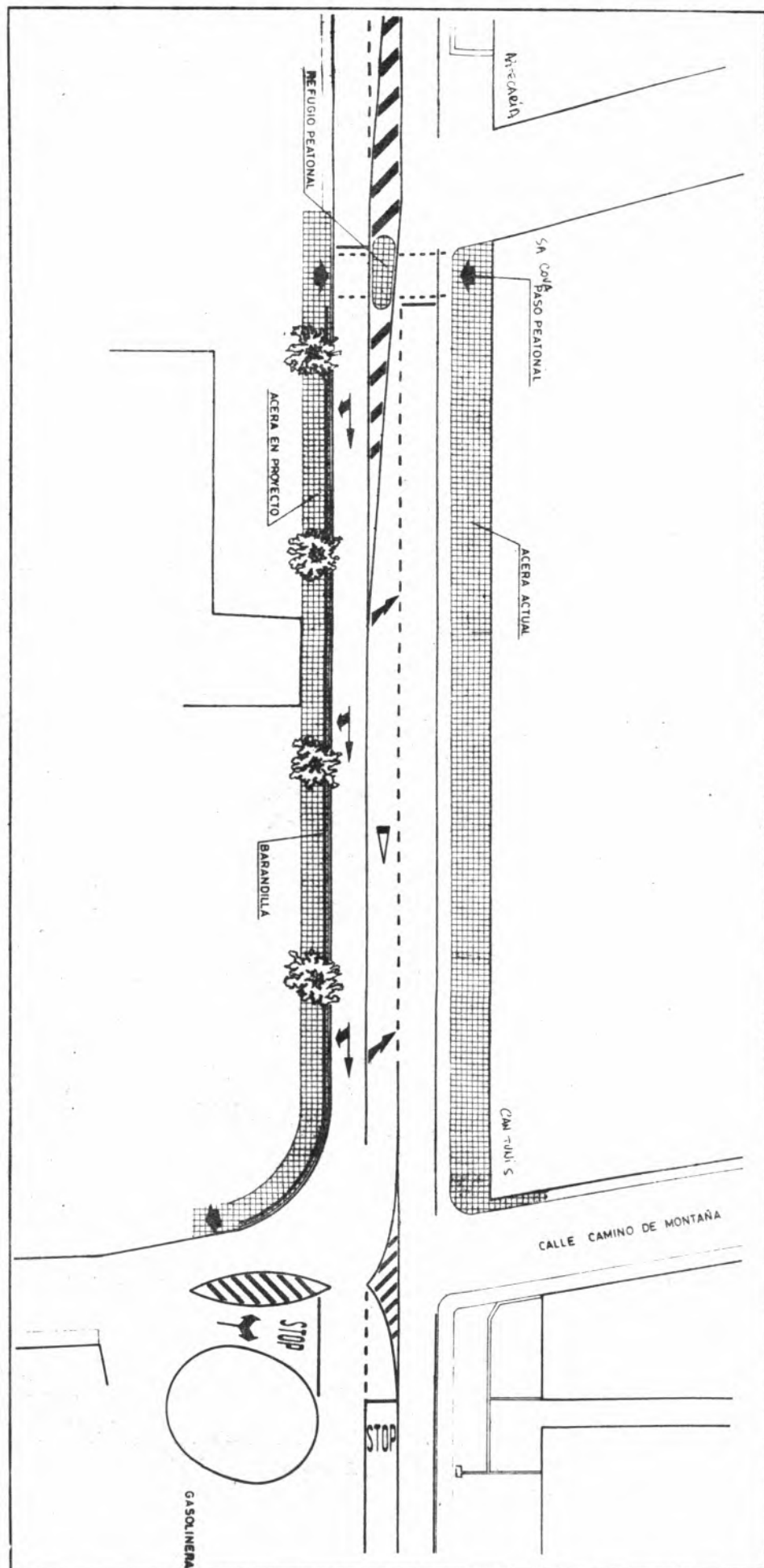
La primera lliçó que ens donà Sant Francesc és que l'amor a la Naturalesa no s'ha de limitar a l'observació, la poesia i el cant dels animals o de les coses del món i fora d'ell, sino, a més d'això, també al nostre respecte envers tot això, donar-nos compte que tota criatura contribueix al "concert de l'harmonia total, universal".

Sant Francesc procura-

va apartar del seu camí als petits animals per tal de no trepitjar-los, feia posar vi i mel per a les abelles els dies gelats d'hivern, "parlava" amb els ocells, amb tots els animals, i ens deixà una meravella, el "Càntic de les Criatures".

vern, "parlava" amb els ocells, amb tots els animals, i ens deixà una meravella, el "Càntic de les Criatures".

ESBERTADES

COLLABORACIÓ D'ASSEGURANCES MARE NOSTRUM-ARENAL

¡Fires de Llucmajor-84! Comenzaren amb el anunciat pregó de Fires pregó que fou del professor Mateu Monserrat i Pastor, el qual teixí magistralment una verdadera pesa oratoria plena de dates, anécdotas i motius altament interessants pel públic que hi assistí.

Ambient de lo més selecte, presència sempre destacada i adradosa de la dona, que amb la seva elegància i senyoriu que va donar a la festa tot el seu encant.

I es feu entrega a don Juan de Vidal i Salvá, baró de Vidal de la més alta condecoració llucmajorera "L'Espigolera". I ram d flors per la seva senyora, doña Antonia. Enhorabona.

I tal com havien dit fa quinze dies en aquestes mateixes planes, de que Alfons Díaz Saenz, gerent de l'Agrupació d'Hotelers de la Platja de Palma (Palma i Llucmajor) estava molt delicat

de salut i que es temia per la seva vida perillau, desgraciadament s'ha confirmat lo pitjor. Ha mort fa uns dies a la capital belga, Bruselas. Descansi en pau.

Alfons Díaz havia sabut donar a la nostre zona turística un important impuls. Alfons Díaz ha estat durant els anys que estat al font de l'Agrupació com a gerent un home que ha treballat de forma exemplar.

Precisament quan l'hi va arribar la mort estava en vaitge de treball per a promocionar coses del nostre mallorquí i en concret la platja arenalera. Havia estat a Sicília tinguent contactes amb la gent d'allà.

A la seva esposa Francesca, als seus fills, fills polítics, a tots els seus familiars les manifestam nostra més sentida condolència.

Derrota nova de l'Unió Esportiva Arenal. Fou golejat a Sant Llorenç per 6-1. Jugaren pels arenalers Orosa, Escandell, Rodríguez, López, Aragó, Turó, Cano, León, Pons, Garau, Díaz. (Ruíz, Morillas). El gol arenaler fou marcat per en Garau.

Nos han dit que en Joan Díaz, en un sopar que es celebrà amb assistència de tota la directiva i jugadors, es va destacar com un bon orador.

Lo que pasa és que en Díaz feu un discurs demanant doblers i incitant a altres jugadors a també tenir molt en conte això de aconseguir "primas".

I després ¡de sis partits zero victòries!

¡Recorante mil llamps forçats quin porvenir!

Així qualsevol pot esser futbolero. Derrota i altre derrota i encara incitar a la joventut a lluitar contra la directiva.

Díaz, Díaz que a S'Arenal es: la gent t'estima. No fotis es cabal des d'ara endavant. Gracis, si ens escoltes.

I ara contaré un cas succeït al policia municipal, Antoni Pérez. Eran damunt les 6'20 del matí i estava prestant servei davant l'hotel San Diego. En Pérez tingué notícies de unas guinevetades de per devers el carrer Ejercit Español. I es disponia a donar una volta amb la furgoneta per intentar detenir al delinquent.

La sorpresa fou grossa en aquell precís moment, se presentà un home, encara jove, i digué al policia municipal lo següent: "No serqui senyor guardia, he acabat de matar un home, som jo que l'he mort".

El guinevetjador fou detingut immediatament i se li retirà el guinevet que encara portava. El "chorizo" fou entregat de immediat a la Policia Nacional, que moments abans havia traslladat al greument ferit, un turista, a Son Dureta.

I fins dintre de quinze dies estimats lectors.

SBERT

Mateu Monserrat, pregoner de les Fires de Llucmajor.

GARTEN EDEN

Dames exòtiques
Top-less
Mar Jónic, cantonada
Mar Menor
Somtimes de
S'Arenal.

Club MARILYN

Calle Canónigo Mateo Rotger, 16
EL ARENAL - MALLORCA

INTERFRI S.A.

**Maquinària per a l'Hosteleria,
Alimentació i Aire Acondicionat**

Servici tècnic garantit

Carrer Horaci, 13 Tels. 268313 — 268350
Ca'n Pastilla

No comprenc en absolut perquè m'he casat. Es meu home mai té temps per mi.

Mare Nostrum

AGENCIA URBANA-S'ARENAL
D'ASSEGURANCES MARE NOSTRUM
COMUNICA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
EL SEU NOU DOMICILI:
PLAÇA MAJOR, NUM. 1 (PLAÇA DEL
MERCAT) A L'ALTURA DEL BALNARI
NUM. 9. TELEFON: 265374
TOTA CLASSE D'ASSEGURANCES
TRAMITACIÓ I PAGAMENT DE
SINIESTRES

Casablanca

Els darrers fitxatges femenins: Sa Rossa de Son Ferriol, sa dona d'En Masset i sa Pastissera del carrer del Cid. Tots ben contents i alegres. Els forasters de la part dreta, com que no entenen quasi res, estan seriosos. Quan aprenguin el mallorquí, podran riure amb noltros.

Ensaimada disforja, grossa com una roda de carro. I no en que a gens!

Final des Torneig de Petanca de sa Tardor

S'equip de Molins de Vent avui s'ha vestit de gala. Ha demostrat tenir fama de ser un equip potent.

Eli es lo més atraient de tota sa Casa Blanca, i contraris de Petanca mai en té abastament.

Se juga a totes hores,

ses des vespres són millors. Es homos som profesors, pero qui guanyen són ses dones.

Resulta que son tant bones cuan se tracta de jugar, com també de treballar. Que en tot mos fan sa punyete. Ets homos volem manar, i som: Xotes de cordete.

Casa Blanca, 5 octubre 1984

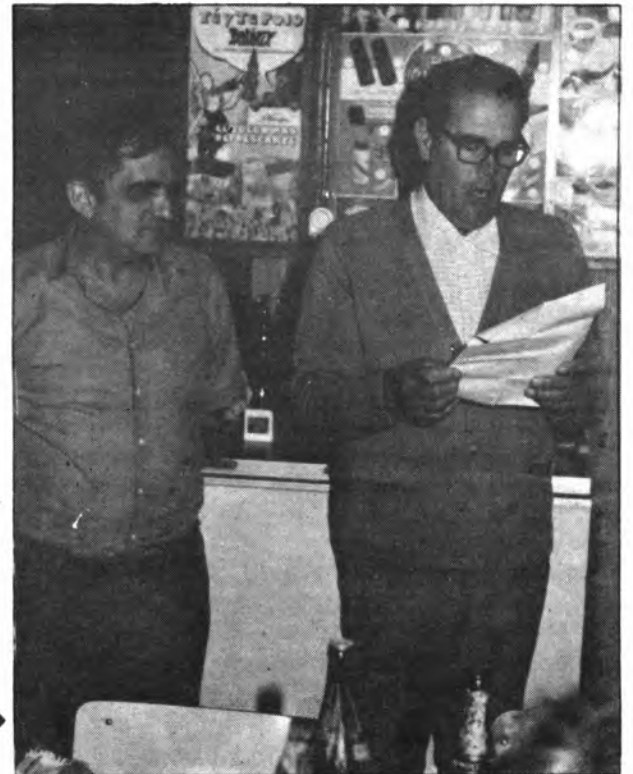

La tripleta guanyadora després de rebre els trofeus, el president i el secretari, un a cada part.

Club de Petanca Molins de Vent

Divendres passat se va fer el sopar u entrega de trofeus dels III campionat local de petanca a Sa Casablanca. Tanmateix han de sopar, i sopen tota plegats aquests casablanquers. Arròs brut, porcella rostida, gelat, ensainassa... de tot hi va haver a aquest sopar. Un club que va a més i que ha fixat a les millors jugadors, no tan sols dels poble, també de Sant Jordi, Son Ferriol i Ciutat. De jugadors tan guapes com les dels Molins de vent, estam segurs que cap club en té tantes. I totes mallorquins que és lo que toca.

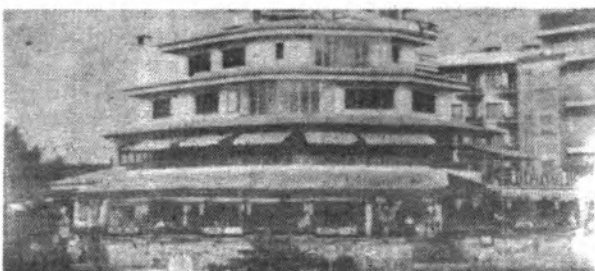
El secretari del club recita la seva glosa sota la mirada atenta del president.

RENAULT

Bartomeu Jaume Nadal.
Hispanitat, 17-19.
Tel. 660140
Lluçmajor.
Sant Cristòfol, 6.
Tel. 260001 S'Arenal

L'ARCADA

PIZZERIA RESTAURANTE

El Millor marc de la Platja de S'Arenal.
Les millors carns i els millors peixos.
Sense oblidar les delicioses pastes i PIZZAS
cuites amb foc de llenya.

Restaurant Elisabeth

Cuina Irlandesa
Ambient familiar
Obert tot l'any
Plaça de la Reina Maria
Cristina cantonada
Marina
S'ARENAL DE MALLORCA

TROFEU DE FUTBOL SALA CA'N PRUNES

At. San Marino-Pedrusco. 3-2

Bar Quim Ramis-Peña Arenal.	5-5
Deportes Emglo-Visp	5-4
Bar Snak Deportivo-Comercial C.	8-3
Bar los Caracoles-B. 16 julio	9-2
Trans-Morey y Serra-B. Serafín	3-3
Esquema Elect.-Grupo Amigos.	4-4

	J	G	E	P	F	C	P
Peña Arenal	8	6	2	0	41	13	14
Grupo Amigos	8	5	3	0	41	19	13
Transportes Morey y Serra	8	4	3	1	30	25	11
Esquema Electrónica	7	5	1	1	34	26	11
Bar Quim Ramis	8	4	2	2	39	26	10
Bar Los Caracoles	8	5	0	3	37	22	10
Deportes Emglo	8	5	0	3	33	26	10
Vips	8	2	1	5	24	35	5
Bar Serafín	8	2	1	5	28	39	5
Snak Bar Deportivo	8	2	1	5	29	37	5
Bar 16 de Julio	7	0	0	7	13	46	0
Cial. Citröen	8	0	0	8	9	44	0

Cafetería Sancho Panza-Royal Cupido.	10-4
Bar Camborio-Remir	2-0
Los Joyeros-Creaciones Isabelina	1-5
Unión 83-Playa Golf	2-0
Estrella Verde-Agama.	0-5

	J	G	E	P	F	C	P
Sanzho Panza	10	8	2	0	58	14	18
Agama	10	9	0	1	58	19	18
Unión 83	10	6	2	2	39	13	14
Creaciones Isabelina	10	6	1	3	59	22	13
Bar Camborio	10	6	1	3	23	17	13
Atlético San Marino	10	5	0	5	35	36	10
Los Joyeros	10	4	0	6	21	38	8
Royal Cupido	10	3	1	6	31	47	7
Hotel Playa Golf	10	5	1	4	51	30	5
Pedrusco	10	2	0	8	18	77	4
Estrella Verde	10	2	0	8	19	53	4
Remir	10	1	0	9	21	67	2

El futbollet ha cobrat molta de força a la nostra comarca. Uns setanta equips prenen part al Trofeu de Ca'n Prunes i, segons en Diego, propietari de les Pistes, encara hi ha hores lliures si qualcú s'anima a formar un equip. El bar de les pistes s'omple els vespres dels dies feiners i més prest els caps de setmana, d'un públic inetessat en que guanyin els seus. Podem garantir que l'ambient és ben agradable. Des de S'ARENAL DE MALLORCA, comentarem les incidències d'aquest torneig cada quinze dies i anirem publicant les fotografies dels equips. D'aquesta manera contribuïrem a donar a conèixer aquest futbol, no gens professional que dona ocasió a jugar a gent de totes les edats i condició.

Els arbitres. Personatges importants dins el món del fútbo-sala. Les seves decisions són inapelables i a vegades nostres targetes grogues i fins i tot vermelles.

Són els catalans de Creaciones Isabelina. Són uns nois excepcionals que parlen mallorquí i que van quarts a la classificació.

Uns bons elements aquests de l'Unió 83. El seu nom ve d'haver-se format l'equip l'any passat. Van tercers a la classificació.

Els Joiers del carrer Sindicat. També els acompanya el propietari del Bazar Andorra de Ca'n Pastilla. Van setès a la classificació i van contents, pertanyen al gremi dels reics. Són Joiers.

Equip de l'Estrella Verde. Són del carrer Coral de S'Arenal. Van dels darrers, s'ho passen d'allò més els dímarts i divendres a les pistes de Ca'n Prunes.